

Waar is, dat collega BICKER CAARTEN alles heeft beproefd, en blijkbaar nog doet, om mij uit Ruinen weg te krijgen. Aangezien dit in flagranten strijd is met de bij herhaling duidelijk uitgesproken wenschen van Ruinen's inwoners, voldeed ik daaraan niet.

Onjuist is, dat men in Ruinen reikhalzend uitziet naar een anderen arts, en dat collega BICKER CAARTEN grondige kennis heeft van Ruinen.

Waar is, dat mij bij inzage ten kantore van den secretaris der Gezondheidscommissie te Meppel op 26 November 1919 van de gevoerde briefwisseling van dit lichaam met Ruinen bleek, dat niets bestond, doch dat een week daarna ter vergadering kwam het lid R. TEN KATE, Ruinen's dominé, en dat van dit oogenblik af op eens bestond het „ingestelde onderzoek” en „alle schuld” aan mij lag, volgens de vroeger geplaatste advertentie d.d. 6 December 1919. Was dit de dankbaarheid voor de kosteloze verlossing in Ruinen's pastorie?

Den 7den December 1919 begaf ik mij naar Meppel, doch collega LINGMONT gaf, wèl thuis zijnde volgens zijn vrouw, „niet thuis”.

Aangezien ik in het uitgestrekte Ruinen steeds een zeer drukke en vermoeiende praktijk had en nog heb, zeer vele nachten of in het geheel niet thuiskom of slechts voor een klein deel, aangezien ik een buitengewoon groot aantal verlossingen deed, soms zelfs 6 à 7 per week, en daaronder verschillende buitengewoon moeilijke en tijdroovende, terwijl ik in den tijd van de Spaansche griep te Ruinen het sterftecijfer buitengewoon laag kon houden tegenover de naaste omgeving, zij het dan ook, ten koste van buitengewoon zwaren arbeid, lust het mij niet verder op het schrijven van collega BICKER CAARTEN in te gaan.

Ruinen, 1 Februari 1920.

J. DOETS D.ZN.

FONDS VOOR DE KLINIEK VAN PROF. VON EISELSBERG TE WEENEN.

De commissie bestaande uit de heeren KOCH, LAMÉRIS en ondergeteekende, die per circulaire en mededeeling in het *Tijdschrift voor Geneeskunde* hun ambtgenooten oproepen tot het geven van bijdragen voor bovengenoemd fonds, was zoo gelukkig de som van f 6038.95 voor haar doel te ontvangen. De beschikbare ruimte in dit *Tijdschrift* verbiedt, de gevers met hun initialen hier te noemen, zoodat ik mij moet beperken tot de mededeeling, dat de commissieleden voornoemd resp. f 1915.—, f 2348.95 en f 1775.— ontvingen. Op f 19.40 onkosten na kon de geheele som voor het gewenschte doel worden besteed.

In overleg met prof. VON EISELSBERG konden hem per Roode-Kruis-trein, op 15 Januari van Rotterdam vertrokken, 38 colli toegezonden worden, bevattende eieren, boter, cacao, kussensloopen, handdoeken, beddelakens en hechtmateriaal. Een partij kaas zal nog nagezonden worden. Het kleine onbesteede saldo zal de commissie een bestemming geven, zoodat het ten goede der Weener zieken komt.

De commissie brengt bij deze hartelijk dank aan allen, die haar in staat stelden, hulp te verleenen, die volgens ingekomen dankbare brieven zeer gewaardeerd wordt.

Amsterdam,

29 Januari 1920.

Namens de commissie,

J. ROTGANS.

DE PLICHT OM ZIEKTEN TE VOORKOMEN.

Het is wellicht goed, dat ook een geneesheer der algemeene praktijk zijn meening zegt over het onderwerp: Bestrijding der geslachtsziekten. Mij is het ééns in mijn leven gebeurd, dat ik een heer, die mij 'snachts raadpleegde, nadat hij zich aan besmetting had blootgesteld, verwees naar den specialist voor geslachtsziekten. Door het lezen van het stuk van prof. VAN RIJNBERK is het mij thans duidelijk geworden, dat ik, door zoo te handelen, in de eerste plaats den collega-specialist beledigd heb, en dat ik den geneeskundigen stand nadeel heb toegebracht. Ik wist, dat deze collega-specialist, zonder op zijn nachtrust te letten, veel en goed werk verrichtte — ook